

Magyar Világ
Tomista figyelő-figyelmeztető jegyzetek

1. rész

Magyar Világ 2004. november 4. - 2005

SZALAY ATTILA nyugdíjas, tomista

*A már leírtak ismeretében vizsgálódjunk részletezőbben afelől, hogy ha a jogászai ellátottságban - stratégiaileg - ennyire stabil alépítménnyel rendelkeznek a hatalmi intézmények, akkor valójában hogyan is működik a gyakorlatban hazánkban a "rendszer váltással" szabadkőművesre átstrukturált "igazságot" - szolgáltatás felépítménye? A választ illetően váratlanul jön a segítségünkre dr. Hiller István országos kultúrfelelős, aki akarva-akaratlanul, de nagyon őszintén elszólté magát, amikor - anélkül, tudatosította volna a kijelentés terminusainak egymást kizáró ellehetetlenítő voltát a következőképpen nyilatkozott: "Magyarország ma is igazságtalan! (Népszabadság, 2004.07.06) Hálás köszönet a miniszteriális méltóság általi fogalom párosításban megadott HIVATALOS tényközlésért, beismerésért, amely lehetővé teszi számunkra, hogy **TOMISTA megvilágításban** helyezzük a "szabadság és..." vonatkozó valós helyzetelemzésünket.*

A már leírtak ismeretében vizsgálódjunk részletezőbben afelől, hogy ha a jogászai ellátottságban méretű **szkizoféniával**, vagy kézzelvezérlésű terrorral, diktatúrával lehet csak a szabadság, személyiségek akarnak szabadon élni, birtokolni, közvetíteni az igazságok tényeket, valóságot feltáró, embert éltető, felszabadító funkcióját. (Magyar Jog, 2004/5.)

A habot a tortára az a "gyászjelentés" tette fel, amely arról tudósította a nagyérdemű közönséget, hogy pezsgővel megünnepelet kölcsönös együttműködési és meg nem támadási vérszerződés kötött a "Magyar" Tudományos Akadémián (dr. Vízi E. Szilveszter) és a Legfelsőbb Bíróság (dr. Lomnici Zoltán) között azon nemtelen célból, hogy az érdekeltek: "... tételeiket egyre inkább a végtelenített névsorának közel kétszáz milliója tanúskodik!

Tomista támaszkodásomat és a jelenünkben is tovább munkáló átkos-gyászok közelmúlta emlékeztető **Kontra igazság** tudománya.

Valójában az derül ki, aminek ki kell derülnie, vagyis nem az egymással szemben még manipuláltan sem kijátszható igazságok állnak "kontra"-bán, hanem a ennyire stabil alépítménnyel rendelkeznek a hatalmi intézmények, akkor valójában hogyan is működik a gyakorlatban hazánkban a "rendszer váltással" szabadkőművesre átstrukturált "igazságot" - szolgáltatás felépítménye?

Sajnos nem közismert, azért most hangosan kidoboljuk, hogy minden arisztotelianus

tomista számára létrendi evidencia, hogy ahol nincs meg az IGAZSÁG(osság)Primátusa-Prioritása!, ott államhatalmi önkény, szabadosság - tiranizmus - van, vagy lehetséges Veritas liberavit vos /Ján. 8. 31-32/), dr. Lenkovics Barnabás elemző nyilatkozata, Népszabadság, 2001. aug. 24, Magyar Nemzet, 2004. júli. 16. Az önkényuralmi működés, működtetés hogyanjáról úgy gondoskodnak, hogy "eltüntetik, felszámolják, háttérbe szorítják" az igazságot, de a rájuk való értelmes, megismerő törekvést is azáltal, hogy még a kölcsönös kommunikációs megértést is igyekeznek kiküszöbölni a jogi gondolkozásból, a bírói Ítéletekből, a definíciókból és a vizsgálódásokból is. (Magyar Jog 2001/11, 2003/8, 2004/8, Magyar Nemzet, 2004. szept. 3)

Helyettük **nominalistán verbális "törvény"** - és titkos utasítási dömpinggel árasztják el a joggyakorlatos élet minden területét, legyenek azok akár erkölcstelenek vagy tényeket negligálóan igazságtalanok, prekonceptiósak, mint a Bárándy-Cserni bírósághoz fűződő "LEX"-ek, "CREDO"-k. (168 óra, 1997. Szept.2. Magyar Fórum 1992. Okt.29. Magyar Nemzet 2003. Júni 16. 2004. Júli 07. Népszabadság 2004. Aug. 16.) Ezek által ellehetetlenítve, paralizálva mind azokat, akik embervoltukban; mint igazságra törekvő alanyok, subsistens aggodalommal kérdezem, vajon mit és kiket hivatott szolgálni, fedezni, legitimálni, "ítéleteikben" ez a hangzatos, de nyugtalanítóan fenyegető alliance? Hiszen nagyon közeli még és fájó az a tapasztalat, amikor internacionális parancsra a leghaladóbb tudományos materializmus judeo-bolsevistán dialektikus változatát ültették a vérbírói pulpitusokra, hogy tudományosan megalapozott verdikteket hozzanak... hoztak is... az ítéletek "igazvoltáról" az odaültető kivégzettek és a legyilkoltak dr. Makai Mihály tudós akadémikus tanulmánya, amely sorszerűen - szinte egy időben -akkor jelent meg az Akadémia hivatalos kiadványában, a Magyar Tudomány 2004/7. Számában, amikor dr. Vizi E.Sz a "tudomány" képviselőjeként besétált a felkínált csapdába és elfogadta a törvényi hatalom csábos ajánlatát a hóhérségédi munkára. A tudós szerző tanulmánya már címében is segélykiáltást fogalmaz meg, amely azonban megtévesztő, bár jelzi, hogy milyen "nehéz helyzetben van az igazságszolgáltatás". A tudomány igazsága Kahalizált bírái, "akiket mögöttes szándékok motiválnak" (689.old.) az objektív tényekkel és követelményekkel.

Azt kell mondanom a fentiek alapján, hogy az ilyen bírók által működtetett BTK-PTK-s judiciumokban még emberszámba sem vehetőek azok a "habzósájú gyűlöletbeszéd" goyimok, akiknek netán-tán - a zsidóságot elmarasztaló módon igazuk van (Magyar Nemzet, 2004.07.31.; 2004. 09.03. Népszab. 2004.aug. 16. Magyar Tudomány 1999/2.) Persze, persze a **gyarmatosított életünket ellehetetlenítő Kontrák nem sújthatják azokat a Wiesenthalosan Moszados szuperserifeket, akik momentán vérdíjazottan felajzott gyűlölettől és a nem-felejtéstől ösztönözve Endlőségosan - embert le vadászó területnek deklarálták szép Hazánkat.** (Népszab.

2004.07.14.) Esetleges tibor-ci panaszainkra a jó nagyurak hivatalos indoklásának a leg-elegánsabbja nyelvészetileg így hangzik: "természetesen" és "tulajdonképpen" ... hogy végül Bánó András tévés szavajárása zárja a "megtámadhatatlan" érvek sorát: — "ilyen időket élünk.." a "Zárórások Locuta, causa fini-" ta!

*

Tomista figyelő-figyelmeztető jegyzetek

2. rész

Magyar Világ 2005-Szeptember 1.

SZALAY ATTILA nyugdíjas, tomista

Joggal kérdezheti a Magyar Világ Tisztelt Olvasója, vajon miért foglalkozom ennyire hangsúlyozottan és kiemelten a szent domonkosról nevezett prédikátor rend viselt dolgaival? Válaszom: azon túlmenően, hogy világnézetileg kötődöm civilként és amatőrként is... az a további és jelentősebb indokom, hogy a Rend visszamenőlegesen évszázadokra a római katolikus Egyháztól kapott megbízás alapján mindig HIVATALBÓL képviselte, terjesztette azt a TOMIZMUST, amely valójában az összemberiség érdekében egyúttal az Igazságért - Igazságban vívott szellemi-erkölcsi küzdelem is. Sántikáló hasonlattal élve olyan ez, mint ismerni az összetevőit, birtokolni a nagybetűs ÉLET szolgálatában álló tiszta, egészséges levegőt, tiszta forrásvizet, ugyanakkor kötelesség-szerűen megvédeni azt és használóit az alattomos, nagyon fejletlen manipuláló környezeti-szennyezők szennyezésének támadásaitól.

A fentiekhez "beszolgáló" kultur-és eszmetörténeti adalékul kívánom megjegyezni a következőt: évszázadok óta gyakorlat, hogy a Szent Péter-utódok mindig egy Domonkosrendből választott tudóst tartanak "kéznél", akinek a neve és a méltósága is jelzi: a Pápai Palota Magisztere, hogy teológiai-filozófiai kérdésekben /ügyekben kiemelten döntő szerepe van. Az már csak ráadás, és hab a tomizmus tortáján, hogy az Aquinói Szent Tamás Perennis teológiára, filozófiára /!/ a római katolikus Egyház - mint az örök igazságok őre és letéteményese - mindig áldását adta, adja és fogja is adni, míg üdvözítendő EMBER lesz a földön.

Nos! Ilyen derűsen optimistán távlatos indoklást követően térjünk vissza a Rend gyászjelentéses jelenébe, a mába! Lássuk az egykor oly dicső "PROVINCIAÉ HÜNGARI-AE"-nak nevezett hazai rendtartomány "História Domus"-át, vagyis a részletező eseménytörténeti feljegyzéseket 1944-től 2005-ig! Látnánk akkor, ha lenne. De nincs. Legalábbis a számunkra, halandók számára elérhető módon publikusan. Maradnak a töredékekből, zárványokból összeállítható "kirakósdi játékok", amelyek messze elmaradnak a titkos/ított/ Rendi-/?/ Állami Levéltárakban található olyan, pl. bírói, ügyészi, kihallgatás!, végzési, nyomozati jegyzőkönyvi anyagoktól,

mementóktól, amelyeket ÁVH-s pribékek olvashatatlan szignóval láttak el. A rendtagok, ha nem haltak meg "időben" /1950-ig/, ezt követően már csak a túlélés dicstelen, megalázó szerepének "eljátszására" voltak ítélve és a kipusztítá-suk méltósággal való elviselésére. /P. Horváth S. OP., P. Szabó Szádok OP., P. Badalik B. OP. stb.

Akinek nem volt szerencséje -mint pl. Szigeti Imre József OP. Atya - azt ártatlanul kisebb megszakításokkal 17 éves börtönnel "jutalmazták". Néhányan közülük, beszédes évszámokkal a fejfájukon ott nyugszanak a közelmúltban rendbetett Rákoskeresztúri Köztemetőben található dominikánus szerzetesi parcellában. Tárgyi, személyes hagyatékaik maradéka muzeálisán vitrinesített relikviák formájában őrződnek... némelyikük már a XXI. század számítógépes adattárolásos hibernalizáltság állapotában a Vasvári Rendi Gyűjteményben vagy a Hetényi Varga Károly vértörténetes mementó-dokumentum köteteiben.

Hála és köszönet az őröknek, és archiválóknak; kiemelten említve a Vasvári Múzeum és Rendi Gyűjtemény tudós igazgatóját, dr. Zágorhidi Czigány Balázs urat, aki -mint egy hős, Wesselényi mentalitású árvízi hajós - menti, gyűjti a menthetőt, és lelkes munkatársai segítségével nagy szakmai hozzáértéssel, mondhatnám dominikánusi lelkülettel hozott létre és működtet egy olyan lehívható szellemi adatbázist, amely még START helyként is szolgálhat egy egészséges újrakezdés folytonosságához... ha... a dominikánusok "istene" is úgy akarja!? Vajon akarja-e?

Az biztos, hogy az említett muzeológusok emberfeletti munkát végeznek, amikor rendezni próbálják a tépett, sárgult töredékes hie-roglifákat tartalmazó ásatag leleteket, foghíjas lerabolt hagyatékokat, amelyeket sokszor maguk a létrehozóik - látva a kilátástalan helyzetet - igyekeztek megsemmisíteni... hála Istennek néha nem sikerült. A feldolgozásuk így is szinte lehetetlen, hiszen már nincs olyan élő rendtag, aki hitelesen be tudná azonosítani a leleteket, a "tetemeiket"; akik még vannak/élnek, azok pedig olyan ... mentalitásúak /!/, hogy tán nem is akarják, mert szerintük felejteni-felejtetni kell a múltat, hogy ne legyen folytonosság, mert az csak zavaró LELEPLEZŐ összehasonlító tetemrehívására lenne alkalmas az 1962-65-öt megelőző, majd követő civil- illetve egyházas rendszert-váltók váltódása ellenében! /Renden belüli átvilágítás kérdése. Sajnos könnyű dolguk van az ellenérdekelt "a múltat végképp eltörölni akaró" II. Vatikáni zsinatos takarítóknak, sterilizálóknak, mert a Szent domonkos Rend újkori történéseinek, eseményeinek nem adatott egy Prof.dr. Marx Györgye, aki megörökítette volna az egykor itthon és napjainkban inkább csak külföldön elismert világhírű magyar dominikánus tomista tudósoknak a XX. századot csináló, alakító nagy tetteit, ahogyan azt a fent említett **dr. Marxista . emlékeztető tette a Fasori-Los Alamos-i "Marsslakó" hírességek hírhedettségeivel** írásban, könyvben, képekben és kiállítások formájában. Ennél a pontnál kitérőt kell tennem, tekintettel a témába bevont neves-anonymítások

"személyzeti adatlapjaira és káder-jellemzéseire". Igen figyelemreméltó, hogy mindkét szekértábor kiemelten kezelt reprezentánsainál mennyire kiugróan magas az a bizonyos IQ-szám, és milyen sok a genetikai zsigeri jellemzőinek-adottságaiknak hasonlósága, hogy ne mondjam, antropológiai/embertani azonossága. A biblikus teológia nyelvére lefordítva, bizony a kiválasztott nép fiai ők és Szent Pállal mindkét részről joggal elmondhatják: "zsidók ők - én is... Izraeliták ők - én is!" /Szt.Pál, II.Kor.11,22./ Nyílt titok és tudható, hogy a magasan kvalifikált egyháziilletve világi pályákon, élethivatások területén munkálkodók között milyen dominanciája és arányában felülreprezentáltsága van a zsidó származásúaknak. Esetünkben ennek a ténynek óriási, valójában az emberiség történelmére kiható drámai jelentősége és következményei vannak. Talán emlékeznek még Tisztelt Olvasóim a **Jobb és bal lator-latok című tanulmányomra**, lássuk annak idevágó és levonható tanulságait: miközben a Fasori Gimnázium los-alamosi Nobel-díjazottai arra a Jézus Krisztus által feltett kérdésre, hogy "...Vajon ti kinek tartjátok az Emberfiát?", a rabbinikus talmudizmus által előírt "TESTVÉR"! szerinti feleletet adták; megfeleltetve magukat a XX. századi szabadkőműves vénék-írástudók és farizeus! elvtársaik judaista elvárásainak...! ugyanakkor, a Szent Domonkos rendbéli fajtestvéreik jó értelemben véve megtagadva magukat Lélekben és Igazságban elkötelezve - azt válaszolták a feltett kérdésre, amit az üdvözítő Jézus Krisztus mennyei Atyja nyilatkoztatott ki Szent Fiára vonatkozólag szent Péter apostol-fejedelemnek, mint egyetlen lehetséges helyes feleletként: "Te vagy az ÉLŐ ISTEN FIA... ezt NEM a test és NEM a vér, hanem..." /Máté év. 16,17.7,

Talán?! Éppen ez a szoros fajivérségi köteléken belül fellépő demonstratív radikális MÁSSÁG irritáló volta az egyik lehetséges lélektani-pszichés magyarázata annak a szenvedélyesen szadistán kivitelezett üldözői mániának, amely - feljogosítottnak tudva magát -testet öltött a nemzetszocialista, majd a marxi bolsevista maskarába bújtatott ateista, materialista zsidókban, és vetemedtek a Krisztust Istennek megvalló - követő - egy-házias tejttestvéreik ellen elkövetett embertelenségekre?! De ezeknek a sátánistán démoni őrjöngéseknek a további háttérelmezése már nem tar témám területére.

*

Magyar Világ

2005. február 3.

Tomista figyelőfigyelmeztető jegyzetek

3. rész

SZALAY ATTILA nyugdíjas, tomista

Ahogy az időben visszafelé araszolva, közeledve a jelen eseményeihez választott témámba "beírtam magam", egyre inkább érzékeltem, hogy egyrészt mennyire ravatal- és kriptaszagú egyházi területen botorkálok, másrészt hogy az általam tapasztalt lepusztultság és áttekinthetlenség valójában tudatos beavatkozás, elkövetés eredménye. Feltehető, hogy mindez olyan bennfentes személyek, rendtagok részéről van működtetve, fenntartva, akiknek érdeke főződik ahhoz, hogy a Rend rendetlen státusa minél zavarosabb, megfoghatatlanabb legyen, és így alkalmatlan az értelmes kritikai megközelítésre. Többek között ez a magyarázata annak, hogy a látványos apparátust felvonultató u.n. Rendtörténeti Konferenciák vizsgálódásaikat - agyon historizálva - elviszik a régmúltba, hogy ne kelljen tetemrehívóan szembesülni **sem a vérbő tegnap történetek áldozataival/** elkövetőivel, sem az egykori tudós rendtagok mának is szóló tanításaival, tomista nézeteivel... és... a jelenkor sokszor méltatlan, kollaboráns "névtelenjeivel".

Itt kell említést tennem azokról a számomra felemás, belterjesen elitista hangvételű konferenciákról, amelyeket az újjáalakult Magyarországi Aquinói Szent Tamás Társaság rendez - immár harmadízben -2002 óta, s amelyre vagy nem hívják meg az érdekelt /?/ hazai Domonkos Rend tagjait, vagy ha igen, akkor ők nem jelennek meg rajta a kölcsönös splendid isolation okán?! Igaz! A Társaság világi résztvevői tegnap még a haladó - haldokló marxizmust művelték, tanulták, oktatták serényen... az egyháziak pedig az állampárti szocialista diktatúra diktálta békepapság mozgalmára! voltak, s elkötelezett hívei hirdetői annak a II. Vatikáni zsinatoson állam-egyházi formációnak, amely FASISZTOID mentalitásúnak bélyegezte az Aquinói /Szent/ Tamási Tomizmust és a szeminárium, tanmenetbe foglaltak alapján **előírászerűen undorodtak a "Skolasztika Igazság-Centrikus mániájától"!!** A legenyhébb fogalmazás az volt a zsinatoson modernista Teilhard ill. Rahner-követők részéről, hogy "a **mumifikálódott, ásatag Aquinóinak már nincs piaca, és nincs rá kereslet, mert a H. Vat. Zsinat leselejtezte**". Elismerésre méltó, hogy ehhez a leértékeléshez és büszkén vállalt idióta anti-tomizmushoz képest most végre tanúi lehetünk annak a remélhetőleg őszintén akart megváltódási folyamatnak, amely ehhez éppen az Angyali Doktor segítségét veszi igénybe, hogy mihamarabb kigyógyuljanak a korábban tudatosan vállalt, nem veszélytelen hitéleti/vallásos tudathasadásaikból.

Az 1989-90-es rendszerváltást, beintést követően történt egy valóban emlékezetes és ígéretes kezdeményezés a Rend részéről, egész pontosan 1992-ben Rdr. Dóczy Zsigmond O.R akkori tartomány-főnök és a köréje "sereglő" néhány világi részéről, akik elindították és szerkesztették a VERITAS című periodikát, 1994-ig. Név szerint említve dr. Rászlai Tibor tanár, eszmetörténészt, Tudós Takács János kiváló latinista szakfordító és tomista filozófust, és a távoli Svájc-ból besegítő -sajnos túl távolról - Prof.dr. Mehrle Tamás O.P. atyát. A Veritas annyira nívósra és hagyomány-hűen tomis-tán igaznak - sőt magyarosra - sikerült, hogy a kiadványt és készítőinek

életrevalóságát/élni akarását sem a talmudista államhatalom, sem a vatikánizsinatosan egyházi judaiz-mus rendi vezetése /a római/ nem tűrhette, egy titkosított döntést követően mindentámogatást megvonva a rendi kiadótól, rövid úton likvidálták a folyóiratot. P.dr. Dóczy O.P.-t ezt követően még Budapestről is eltávolították, helyét, pozícióját Lengyel-Galíciából átdobott II. Vat. zsinatos rendtestvéri kommandósok foglalták el, akik ma is uralják a terepet, illetve azt a Thököly úti rendi romhalmaz maradványt, amely 1944-ig valóban méltó helye volt a hazai Szent Domonkos Rend fiainak. A "megszálló" zsinatosan lengyel zsidó rendtestvérek "szeretettől" motivált besegítésében és orvoslásában nincs sok köszönet, sőt úgy tűnik, hogy a neo-modernista panaceájuk még ártalmasabb, mint a nagybeteg honi Rend betegsége. Mert hiszen nem a józan, kipróbált lengyelhoni tomista teológiát, filozófiát hozták magukkal, hanem valamiféle érzelmes szirupos irodalmizálóan liturgikus vallás-lötyvedéket, ami nagyon tetszik és vonzza a plébániai zsúrokat és "Domi-estéket" kultúrház! szinten kivitelező helybéli asszony ságokat és harmadrendbéli testvéreket.

Ebbe a mű-hangulatos, álkedéllyesség takarásában van működtetve - hatásmechanizmusát tekintve - a lengyel jövevények által **beépített II. Vat.zsinatosság HIV-vírusa, amely behatolva a kiszolgáltatott vérszegény állapotban lévő magyar rendtagok tudati-szellemi életáramába, kiiktatja a maradék, még TOMIS-TÁNAK nevezhető filozófiai/teológiai immunrendszerük védekező mechanizmusát.** Ők azok a rendtagok, akik a meglévő lengyel családi, vérségi affinitásukból következő kritikátlanosságuk okán gyanútlanul és tárt karokkal fogadták a római rendi vezetéstől rájuk oktrojált "ideiglenes megszállókat", akikkel biztos, hogy számszerűsítve és fizikailag többen lettek, de hogy minőségileg is, az igencsak kétséges! Nem értem, hogy miért nem lehetett volna aktivizálni, mint a nyelvében, mentalitásában és a nagy földrajzi távolságot tekintve túl távoli lengyel partnerséget.

Áttekinthetetlen számomra ez az erősen szabadkőműves koncepcióra emlékeztető döntés. Valójában import-termékként neomodernistán -tévtanítás jellegű/tartalmú - liberál-judaista modort és mentalitást hoztak magukkal a II. Vat. Zsinatos Nostra Aetas-os receptkönyvvel felszerelve. Pszichológiailag manipulálva felmentették, és mentesítették - valójában igen trükkösen - kiiktatták a hazai Rend férfi tagjait abból a kötelemük és felelősségvállalásuk alól, hogy tekintettel az 1989-90-es váltás kínálta lehetőségekre, végre valahára vegyék már komolyan önmagukat és kezdjenek valamit a dominikánus voltukkal! (Folytatom)

Budapest, Szent X. Pius pápa napján

*

Magyar Világ
2005. február 3. 15

Tomista figyelőfigyelmeztető jegyzetek

3. rész/2.

SZALAY ATTILA nyugdíjas, tomista

Összegezve az előzőekben leírtakat, római katolikus hitünk garanciája az önmagáról tanúskodó és az önmagára esküvő háromszemélyű egy Isten, az értelmes hitünk indítója, motiválója, keze és célbajuttatója. Ő, aki a legfőbb változatlan örök Igazság, Tekintély, a kinyilatkoztatás Istene, akihez mint **Atyához az imádó odajárulásunk asszenzusával közeledünk; amely a legnemesebb rendű-rangú szellem-erkölcsi teljesítményünk, amit emberként, és a róm.katolikus Egyházban, mint a Titokzatos Test /Krisztus/ tagjaként megtehetünk.**

"Senki nem jöhet HOZZÁM!" - mondja Krisztus, AKI a hitünk "tárgya", pontosabban ALANYA - szubjektuma... csak "akit az ATYÁM vonz"! (Ez a kegyelem és a Szentlélek működése)... "És senki nem juthat az ATYÁHOZ, csak ÉN-általam" - figyelmezteti és tanítja Jézus Krisztus a kortárs és minden idők embereit, de különösen a zsidó(kat) népet, és annak szaddu-ceusi, talmudista vezetőit az örök élet játékszabályaira. (Ján.3,33.; Szt.Pál: Zsid.lev.2, L; Aqu-Szt.Tamás:Summa Th.II.-II.q.109.artl.; De Veritate q.!4.a 2.)

Részemről elsődlegesen nem a divatozó templomi-közösségi magatartásformák jellemzőinek a részletező kiemelése, pontosítása volt a fő cél (az is), hanem a figyelmeztető dokumentálása annak, **hogyan hová juttattak bennünket az évtizedek óta tartó erőszakolt agglomeratív okumenizációs hadjáratokkal. A történések kontrollálhatatlan, az emberi életet fenyegető veszélyes kilengéseiről a hivatalos katolikus ördögűzők (exorcisták) bizalmasan kezelt jelentései és a rendőrségi nyomozati anyagok adják az autentikus helyzetjelentést; Rómát és Fatimát jelölve meg a megszállottságok és intézményesített sátrai rituálék, praktikák központjaiként!** (Id. Páter Gábrrielé Amorth; és Prof. Raffaella di Marzio).

Ha szerencsénk van, hallomás közvetítésével még megtalálható abban a Szentlélek Isten álta! működtetett római katolikus Egyházban, ahol 1962-65 óta sajnos kihangsúlyozva, dominánsan a "zsinatos Egyház" hamis, utánzatos, árukínálati uralják a hit-vallás terepét. Olyan fogalmi nyelvészeti bűvészkedéssel, amelynek ismert atyamesterei: A- Bugnini, Oddo Casel, a Rahner fivérek, Teilhard, De Lubac, L. Wittgenstein voltak, illetve a II. Vat. Zsinat zsidó származású szövegszerkesztői, **akik a zsinat dokumentumait, narrációit nyelvészetileg ambivalensen hebraizáltra igazították és Ratzinger, Kasper, Wojtyła jóváhagyásával igazítják ma is folyamatosan. Bizony, alaposan szemügyre kell venni a címkéket, márkajelzéseket és a hitelesítő reklámfogásokat. No meg az árut kínáló elárúsítókat is, akik a II. Vat. Álzsinatos egyházuk nevében a gyanútlan hívekre erőszakot belterjesen bizalmaskodóan megegyezéses "KONSZENZUSON" alapuló; judaizáltra mar-ranosított**

kriptokatolikus hitelekkel szeretik egymást. Csalogatóan a kirakatba tett álmisztifikáltra interiorizált típusú hit-megvallás gyakorlatával találkozunk a zsinatos egyházon belül, ahol M. Buberesen familiáris híveknek az "Én-Te"-re lebontott dialogizáló találkaélmények érzelmi telítettsége, Hl. beajulási mutatói: révületes csápolások, karizmatikus összefogódzások, becsukott szemű éneklős ringatózások, stb. adják, szabják meg a Regisztráltan hiszékenyített résztvevők viselkedési normáját és hit-kánonját.

(Folytatjuk)

*

2005. szeptember 15

Tomista figyelőfigyelmeztető jegyzetek

4. rész

SZALAY ATTILA nyugdíjas, tomista

Néhány gondolat, illetve kérdés erejéig visszatérek az 1985-89-es, majd az azt követő évekhez, különös tekintettel az akkor kínálkozó lehetőségekre, hogy azokkal hogyan gazdálkodott a hazai Szent Domonkos Rend férfi tagozatának "személyzeti- és káderpolitikája"? Sajnos részükről nem volt tapasztalható olyan életrevalóság, rugalmasság, mint pl. a Rend női ágánál, a Dominikánus Nővéreknél, vagy olyan átgondolt reagálási taktika, mint ami a többi hazai szerzetesrendnél volt tapasztalható. (Jezsuiták, stb.).

Kétségtelen, ennek egyik oka az alkalmas emberanyagnak, utánpótlásnak a teljes hiánya itthonról és külföldről /?/ is, nem volt honnan feltöltődni... és... szerintem szerepet játszott még az a taktikai egyoldalúság is, amely a könnyebb/ népszerűbb irányba menve a Rend női ágát, illetve főleg hölgyekből toborzódó, lelkes harmadrendet gyarapítva TELJESSEN! elhanyagolta a férfi utánpótlásra ügyelést úgy, mintha azok soha nem léteztek volna...!

Azonban, a Rend vonatkozásában fel kell tételeznem egy sokkal rámenősebben működő konspiratív ellenérdekeltségből következő beavatkozás: arra a Bp.-Vatikán tengelyre, rendi legfőbb vezetésre gondolok, amelynek szabadkőművesen II. Vatikáni zsinatos egyeztető!! úgy tekintettek az "inkvizítorok" magyarországi rendjére és méltán rangos TOMISTA örökség hordozóira, mint az IGAZSÁGOK, általuk nem kívánatos/kezelhetetlen "időzített bombájára"! Ennek megfelelően döntöttek úgy, hogy ajánlatos az amúgyis lepusztult, lepusztított magyarhoni Domonkos Rendet továbbra is az alultápláltság és amputáltság kihalásos sorrendjében, állapotában tartani, szellemileg és anyagilag is.

A tetszhalott állapot fenntartásához a lengyel privatizálós felszámolókon kívül szükségeltetett és találtatott is néhány készségesen behódoló kol-laboráns, aki a II.

Vatikáni zsinatosság hamis alázata és még álnokabb engedelmissége nevében magukévá tették, és teszik napjainkban is ezt az öngyilkos eljárást. A fentiekből következő szánalmas mentalításra és tudatállapotra illetve gyászos következményeire - a Rendre nézve - jellemzésül néhány konkrét példátlanoságot kívánok említeni.

Elsőként: az a görcsös félelem és gyalázatos elzárkózás! taktika a rendi "vezetés és a tagok" részéről, amellyel szinte minden támogatást, együttműködést megtagadnak az Aq.Szt.Tamási életmű, a Summa Theologica magyarra fordítását végző Tudós Takács Jánostól és a kiadást áldozatosan vállaló Gede Testvérektől.

Másodikként: nincs épeszű magyarázat a félig leégett /felgyújtott?/ templomtorony és szétvert állapotban lévő templombelső évek óta húzódó, kadozó helyreállítási munkálataira, ahogyan a kapcsolatos pénzügyi, illetve a templom kánonjogi státusára vonatkozó tisztázatlanságokra sem. /Domi Híradó, 2005. XI. évf.3.sz./.

Harmadikként: szinte fizikai fájdalmat okoz az olvasása a szakmailag sokszor nivótlan, felszínes, a dominikánus szellemiségnek és követelményeknek távolról sem megfelelő koncepciótlanságának, amivel éveken keresztül -egymás közt leosztva - csinálták /kik?/ a "Tanítvány"-t, nem vállalva még utalásszerűen sem a Rend nagy hagyományú XXIV. Tézises egyházilag jóváhagyott TOMIZMUSÁT.

A saját készítményű alkalmatlan pszeudo-tomizmusukat /ha volt ilyen/ pedig meg sem kísérelték a kirakatba tenni, maradt az eklektikus gereblyezés innen-onnan, a zavaros poszt-zsinatos kínálatból fordítva/ferdítve átvéve. Minden magiszteri felügyelet nélkül, ami a valódi Domonkos Rend szabályait előírásait tekintve Tilos és Szabálytalan!

Negyedikként: a fentiekben leírt agyamosott állapot köszön vissza abban a fideistán főszerkesztő-helyettesi előszóban, amelyet a "Tanítvány"-t leváltó hangzatos című "Domonkos Szemle" 2005/2. számában közöltek. Orvosi esetnek kell minősítenem azt az öreg-asszonyosan nyafogós, freudistán önvájkálkós ezoterikus fogalmazványt, amellyel bemutatkozott a lap "arspoetikája". Megjegyzésként: a szerkesztőségi "Credo"-nak nem sok közve van a P. Badalik Bertalan O.P. ugyanebben a lapban közölt életrajzához, Credojához.

Egyelőre ennyit abból a mesterségesre kreált, józan ész és természetellenes miliőről, amely meghatározza a Rend és a tagok tudatállapotát, és meghatározza a rendi történéseket, a falakon és a fejeken kívül.

(Folytatom)

*

Kisboldogasszony napján

***Magyar Világ* Tomista figyelmeztetője. 5. rész**

2005. szeptember 22

SZALAY ATTILA nyugdíjas, tomista

Tanulmányorozatom negyedik részében bemutatott, és nem csak a szent Domonkos Rendre és tagjaira nézve katasztrofális állapotok bekövetkezése, de az egész magyar katolikus egyházi közgondolkodásra és a hívekre nézve is fenyegető FÉLREVEZETETTSÉG állandósult tudat-állapota indított arra, hogy több ízben is kérő, figyelmeztető leveleket írjak a Rend címére és a Veres Pálné-Papnövelde utcai illetékeseknek: követelve a felállítását a TOMISTA TANSZÉKEKNEK mind a katolikus egyetemi-főiskolai szintű, mind a szerzetesrendi papképzés intézményi keretein belül. Különösen a Tomista Filozófia hatékony, jótékony jelenlétének szinte a teljes hiánya, mellőzése okoz olyan helyzetet, mintha például a testi orvoslást okító orvostudományi egyetemen nem lenne a betegségeket biztosan megállapító diagnosztizálás, avagy hiányozna a kórélettani bonctannal foglalkozó patológiai demonstrálás. Gondviselészerű és remélhető, hogy az 1950-ben erőszakkal felszámolt Aquinói Szt. Tamás Társaság 2002-ben /!/ - ha kelletlenül és nehézkesen is - újra indult jog-/talan?/ utódjának a működése valamiféle jótékony szakmai intést, kontrollt, s talán regulát gyakorol a zabolátlanná vált poszt-zsinatos bajkeverők önkénye, szubjektívizmusa ellenében?!

Sajnálatos, de tény, hogy az általam rend- és név-szerint megszólított egyházi méltóságok mind a mai napig elutasítóan viselkedve elzárkóztak egy ilyenfajta önkritikus jellegű őszinte belenézéstől **a TOMISTÁRA csiszolt tükörbe**, amelyből rájuk nézve leleplező, számonkérően normát adó "kép" tekintene vissza. A tükör bizonyára megláttatná velük mindazt, **amit a 11. Vat. zsinatosan-zsidósan rosszul/helytelenül csináltak/nak**, egyúttal azt is, amit a zsinat/osságuk ellenében római katolikus tomistaként jól, jobban vagy máshogyan kellene művelniük. Ez által a nemes cselekedetük által "csak mint haszontalan szolgák" a hivatali kötelmeikből és érvényesen FELSZENTELT papi-, szerzetesi votukból következő rendi-egyházi jogi előírásoknak/ajánlásoknak tennének eleget, amelyekre egyébként a közelmúltban elhunyt Wojtyła pápa is segély-kiáltás-szerűen hívta fel a figyelmüket. Ő, aki bár pápai szolgálatának nagy részében a **II. Vat. zsinatos fenomenológiai egzisztencializmus perszonalistán-zsidózó -filozófiailag igen elhibázott** - irányzatának /Krakkói iskola, Martin Buber, Rosenzweig, stb./ volt az elkötelezett híve, de élete vége felé a II. Vat. zsinattól okozott drámai, anarchisztikus események, visszaélések beláttatták vele is, hogy egyedül az Aq.Szt. Tamási LÉT-Filozófia metafizikája az EGYETLEN megbízható, hiteles római katolikus álláspont, amelyet még a **II. Vat.-i zsinatos habarék teológizások és morálisok sem** nélkülözhetnek - ha életképesek és hatékonyak akarnak maradni.

A tények által kikényszerített igenlő és pro-tomista nézetének, tanításának adott hangot először a kissé eklektikusra és konfuzra sikeredett "Fides et Ratió" encikli-

kájában, majd ezt követően a sokkal letisztultabb, határozottabb szövegezésben íródott "Inter Munera Aca-demiaram" című motu propriojában. A pápa mindezt megismételte még nyomatékosabban a magyarra még nem lefordított "poszthumus" művében: az Emlékezés és identitás címűben, ahol a jó- és rossz, illetve hamis- és igaz megkülönböztetésének ügyében ismét mint az egyedüli módon megbízható "vívásztóra" mutatott rá az Aq.Szt.Tamási LÉTBÖLCSELET tanítására. /Jörgen Vijgen: Die heutige Autoritat des hl. Thomas von aquin im Lichte der Tradition -Theologisches 2005/4./.

(Folytatom)

*

Magyar Világ Tomista figyelmeztetője. 6.. rész

2005. szeptember 29

SZALAY ATTILA nyugdíjas, tomista

Szűz Mária neve napján Tanulmányosorozatom hatodik-hetedik (befejező) részében a valós tényeknek megfelelően tisztázó szándékkal kívánok reagálni dr. Leszkovszky Pál OP domonkosrendi szerzetes/plébános atyának az Új Ember 2005. július 2.-i számában megjelent "Olvasói levél"-ére. Pontosítva: az írásában található azon, meglehetősen nyegle, lekezelő modorban odavetett félmondatára, amelyben "nem katolikusnak" deklarálva marasztalja el "Lefévbre /sic!/ érseket és követőit."

Előljáróban, tájékoztatásul néhány szót szólnék magáról az érintett személyről, akinek neve helyesen leírva: Msgr. Marcel Lefebvre /1905-1991/ Tulle /Franciaország/ érsekpüspöke, a Szentszék Afrikai Apostoli Delegátusa Dakar-i székhellyel, az Afrikai Püspöki Konferenciák megszervezője, a Szentlélekről nevezett afrikai missziós "Fehér Atyák" kiérdemesült rendfőnöke és a Szent X. Piusz pápáról elnevezett Nemzetközi Papi Testvériség alapítója. XXIII. János pápa által meghívott Előkészítő Bizottsági tag, mint zsinati szakértő /peritus/ részt vett a II. Vat. Zsinaton, ahol tekintélyénél fogva egyik meghatározó személyisége volt a közel 400 zsinati atyák *magába* foglaló "Coetus Internationalis Patrum"-nak./R.M.Wiltgen: A Rajna a Tiberisbe ömlött: A Második Vatikáni Zsinat története.- Bp.: Szent István Társaság, é.n./

Hovatartozását és szellemi "pedigréjét" tekintve, "követőivel" együtt legalább annyira katolikus, mint dr. L.Pál OP az ő XI. kér. Orlay utcai örmény-szertartású "követőivel" együtt. Ezt a tényt tudják igazolni Kardinál a. Liénárt és XII. Piusz pápa Őszentsége is, akiktől az érsek papi, illetve püspökké szentelését, majd a már említett Rendi/rangú kinevezéseket, egyházi megbízásokat, küldetéseket kapta... anno... s mindezen feladatoknak, hivatásoknak Krisztushoz, Egyházához és annak mindenkori apostoli fejéhez való töretlen hűségben szolgálva haláláig meg is felelt.

Ami pedig a "követők" követését illeti, dr. L.Pál OP tételezzen fel annyi józan paraszti ész, netán TOMISTA észjárást mind a követett, mind a "követők" részéről, hogy mint tájékozott felnőtt emberek és felelősen gondolkodni tudó római katolikusok bizonyára nem tévesztették /tévesztik/ össze a hitvallásuk tudásalanyát, tárgyát /"Szubjektumát" és Objektum formálóját/ semmiféle teremtmény! ajánlattal, kínálattal, legyen az akár egy érsek-püspök még oly vonzó karizmatikusán harcos egyénisége is, h a "AZ" nem IGAZÁN hitelesen római katolikus! /Msgr. M. Lefebvre: *ILS L'ONT Découronné; Du Liberalism a" ápostasie: La tragedie conciliaire*, - Ed. Fideliter, 1987./.

Továbbá, remélem, hogy dr. L.Pál OP atya sem saját követőit, sem Msgr. Lefebvre érsek atyát, s "követőit" nem tartja annyira ostobának /tájékoztatlannak, hogy ne tudnának - ha akarnak! KÜLÖNBSÉGET tenni az egykoron elhíresült-megtévedt német papteológus I. Döllinger-féle /1799--1890/ Ó-katolikus /Janus/ mozgalom Tradicionalistáinak herezise/ eretneksége és a róm.kath. Anyaszentegyház 2000 éves Szent Hagymányát, Tradícióját követő, elismerő, azt megváltó római katolikusok hitvallásos CRÉDÓJA között. /ld. Denzinger/

A fentiek - mutatis mutandis -értelemszerűen vonatkoznak *azokra a liberális, szabadkőműves orgánumok által hangoztatott vádaskodásokra is, amelyek az u.n. "Gallikanizmussal", ill. "kis-egyházi" szektáskodásokkal vádolták, pontosabban próbálták hitelteleníteni, lejáratni a "Lefebvre-féle" mozgalmat, álláspontot. Nem kis döbbenetemre dr. L. Pál személyében éppen egy magát domonkos szerzetesnek valló magyar pap veszi át kritikátlanul - 2005-ben! - ezt a kőműves mocskolódást és szajkózza tovább egy az egyben; ami által egy nagyon súlyos, a római katolikus hívek millióit érintő alapvetően hit-letéteményi és dogmatikus problémákat érintő tényállásban vezeti félre és téveszti meg a magyar közvéleményt is. Részéről ezt az eltájolási manővert nem lehet sem tájékoztatlanságnak sem spontán reakciónak betudni; sajnos ez az a tipikus zsigeri, mentális ingerületből táplálkozó negatív előjelű "Pál-for-dulósos" magatartás, állásfoglalás, amelyre - más összefüggésben is -írásom korábbi részében már többször utaltam: itt/most TETTENÉRHETŐ!*

A tudós dominikánus páter még azt is felejteti "látszik", és ezt az "amnéziát" tételezi fel az olvasói, hívei részéről is, hogy a XXI. század adta Internetes információ és tájékoztatás eszközvilágában, korában élünk, ahol a polgárok már önállóan is tudják használni az említett vívmányokat úgy, ahogyan a kezük ügyében lévő kis római katolikus Katekizmusban található kötelező elemi ismeretek, és hinnivalók tárát is. Mint elkötelezett Aq.Szt. Tamás-követő Tomista, nagy örömmel olvastam írása végén a megadott tudományelméleti-metodikai szempontokat, amelyek: "az igazsághoz, világos fogalmakhoz, a pontos meghatározásokhoz való ragaszkodásunkat, igényünket" szolgálják, ezekre hivatkozással vagyok kénytelen-

elváróan, megfélemlítve szembesíteni őt saját magával! Ezt tenni annál is inkább kötelességem, mert szerzetesrendjének, a Szent Domonkos Rendnek hivatása, küldetése és évszázadok óta kiemelt feladata - legalábbis 1962-ig így volt! - az IGAZSÁG - VERITAS hirdetése, prédikálása volt, és az emberek rávezetése, okítása a Tomizmus által akár alkalmasak, akár alkalmatlanok voltak rá az idők és a körülmények.

Tudatában vagyok annak, hogy az elmúlt évtizedekben a civil és az egyházi területen mit lehetett és mit nem lehetett megtenni, és a civil és az egyházi területen mit lehetett és mit nem lehetett megtenni, és még inkább ki, mi tartozott a hármast "T" kategóriájába. A kiemelten dezinformációs eljárást kiérdemlők között kapott helyet a "Lefebvre-ügy" is, amelyre rátelepedett árnyékként **a marxistán dialektikus szaksajtó szenzációt kereső hiénáinak bulvárszintű hangvétele, katolikus egyház ellenessége karöltve a neki beszolgáló honi zsinatos békepapok kézivezérlésű antiklerikális csa-holásával. Ez utóbbiak siettek elsőként testvéri júdásos békecsókot váltani a létező szocializmusra, kommunizmusra igent mondó, azt legalizáló II. Vatikáni Zsinatos progresszistákkal.** Vajon, 2005-ben miért kellett dr. L.Pál OP-nek visszajátszania magát - **ÁLLÁSFOGLALÁSÁVAL** - ebbe a leszerepelt /?/ hírhedt, rosszhírű társaságba, ahelyett, hogy az idők jelei adta kevéske lehetőséggel élve legalább az Aq.Szt. Tamási **Prudentia-adta vizsgálódás** eszközeit alkalmazva érdemének megfelelően ítélte volna meg a "Lefebvre-féle" mozgalmat. /Aq.Szt.Tamás: Summa Th. II-II. q.47., a.3./

Kérdezem, kitől, ha nem egy domonkos szerzetestől várhatjuk joggal azt a tárgyilagos magatartást, amellyel tudomásul veszi azt az első pillanattól meghatározó karakterét a Lefebvre-féle Papi Testvériségnek, hogy mind a papképzésben, mind a lelkipásztorkodásban tántoríthatatlan hűségben ragaszkodnak Aquinói Szent Tamás filozófiai-teológiai tanításához. /ld. Msgr.M.Lefebvre szellemi végrendeletét: Geistlicher Wegweiser nach dem h.l. Thomas von Aquin; Hrsg. ín Eccne 1990./

Eljött az ideje a nagyon várt - elmaradhatatlan - **egészséges váltásnak, hogy maga a II. Vat. Zsinatos parazita ál-egyház az önfelszámolódás nemes tettét elkövetve kihátráljon a valódi Egyház életéből... és... az itthoni zsinatosok /is/ légüres térben találva magukat kénytelenek legyenek tékozló fiúként! Megtérve visszatérni a római katolikus Anyaszentegyházba. Hétfájdalmú Szűzanya ünnepén /V.ö.: Az Új Ember 2005. szeptember 11-i számában a " Lefebvre-ügy-ben" megjelent vatikáni kommunikéval!/**